

Áldás Békesség

Az angyalföldi reformátusok hírlevele

A tartalomból:

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz	2
Lelkeszi köszöntő	3
Emlékek régi karácsonyokról	4
Advent	5
Karácsony egy kisgyermekkel	6
Ajándékok	7
Válaszok hittanosainktól	7
Adventi vásár és könyvajánló	8
Karácsony – egyedül biztosan magányosan?	8
Riport – Nagytiszteletű Szabó Ferenc Lelkész Úrral	9
Adventi készülődés	10

„Áldás Békesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.

Telefonszáma: +36 1 350-8659

e-mail:

budapest-angyalfold@reformatus.hu

Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Goldbach Ferenc,
Koroknai-Tegez Dóra,
Koroknai-Tegez Ferenc, Latyák Noémi,
Lindner Gusztávné, Dr. Lindner Gyula,
Mezősiné Rózsár Erika, Szloboda József,
Vojtkó Eszter, Zsengellér Katalin

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük, hogy közlemény rovatban az adományozó nevét és címét szíveskedjenek feltüntetni.)

KOROKNAI-TEGEZ DÓRA

Karácsonyi köszönet

Jézus boldog születésnapot

Köszönjük, hogy megvéded a világot

Téged dicsérünk ma

Halleluja

Éneklünk és zenélünk

Mert te vagy vezérünk.

Karácsony éjjelén

Ünnepellek téged én

És mindannyian hiszünk

Téged örökké.

Pásztorok és királyok

Jó helyen jártok

Mert a jászolban alvó

Gyermek a megváltó

Most hideg idején

A jót keresvén

Eljött ez ünnep napja

Díszes már a karácsonyfa

És várjuk az ajándékozást

Mellyel boldoggá tehetjük egymást.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz – 16 . úrnappja

Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29)

43. kérdés: „Mi egyéb hasznot veszünk még Krisztusnak a keresztfán való áldozatából és halálából?”

hanem hogy önmagunkat Őnéki szenteljük oda hálaáldozatul

„a mi ó emberünk ő vele megfeszítettett, hogy megerőtlenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek”

(Róma 6:6)

Van még mit letennem (javítanom magamon), csak nincs ötletem.

Nincs büntelen ember. Akkor sincs, ha éppen ellépünk a megterített úrvacsorás asztal mellől. Hiába a teljes bűnvallás, hiába minden igyekezet, a hajlam ott van bennünk, sejtjeinkben. Tisztában kell lennünk a ránk váró és leselkedő gonosz hatalmával. Van még mit letennem, s nem csak ahhoz, hogy tisztán állhassak Isten színe előtt, hanem egyszerűen ahhoz is, hogy teljesebb értékű szolgálatot végezhsek az Ő engedelmisségében. Képzeld el, azt hogy egy egészen egyszerű feladat elvégzésével akar megbízni, mondjuk lapátolj tele egy talicskát homokkal. Alkalmas vagy rá. Nincs meghatározva a tempó, a lapát mérete, vagy melyik oldalára állsz. Menni fog. De mennyire lassítana meg, ha közben valamelyik kezdeddel egy teli pohár vizet kellene tartani. Még ha ki is lötyöghetne, akkor is egy kézzel lapátolni... Hát ez a magunkkal cipelt bűn. Nem tesszük le, nem vetjük le, nem mondunk neki ellent, s az visszafogja munkánkat, szolgálatunkat.

Kérdés, hogy hova vezetnének az ötleteink?

Mindenkinek vannak ötletei, hogy az óemberrel, amitől nem tud megszabadulni, azzal hogyan lehet szimbiozisban élni. Az első az, hogy arra a pohár vízre szükségem van, vagy szükségem lehet. Ami nem igaz, mert nem az Úr mondta, hogy vegyük fel, mi vágyódtunk rá. A második magyarázat, hogy nem is zavar, nem is fékez, mert a másik karunkkal erősebben dolgozunk. A harmadik magyarázat, hogy mi ugyan megpróbáltuk letenni, de időközben hozánőtt a kezünkhöz.... És tulajdonképpen a sor végtelen, mert az emberi kreativitás is végtelen, amivel megpróbáljuk Krisztus keresztségét megkerülve tisztára síkálni magunkat.

Nem, pontosan látnunk kell, hogy a krisztus nélküli óember merrefelé von minket, s ha győzni akarunk felette, annak része (lehet) a szenvedés, és szükséges velejárója a Krisztus mellett döntés naponkénti megerősítése.

Lehetne-e Krisztus példa, segítség, vagy út?

Fel nem foghatjuk, hogy Krisztus szenvedése a kereszten („miért hagytál el engem”) milyen fájdalommal járt. Az egyetlen dolog, amit mérni tudunk, az a szenvedésének az ideje. Alig néhány óra alatt lezajlott, rövidebb volt, mint a többi hasonló kivégzés. Krisztus testi fájdalma valóságos volt, semmi olyasmit nem tudunk, hogy fájdalomtűrő művész lett volna, vagy isteni hatalmával felülemelkedett volna ezen az egészen. Amikor megpróbálta eltávolítani magától, az a Gecsemáné kertben történt, de alázatosan belesimult az Atya akaratába. Van, aminek egyszerűen fájni kell, s nem kapcsolhatjuk ki csak azért mert kellemetlen. Megszabadulni az óembertől, a kísértésektől, a bűntől, fájdalommal jár. Nem arról van szó, hogy keresni kell a fájdalmat, és beleszaladni, mint valami iránytűvesztett mazohista a csapdába, törbe, hanem a gonosz SOHA nem fog lemondani rólad, s nem enged futni. Nem futhatsz el a gonosz elől. HA engedelmes vagy, akkor az Atya kiemel, s ÚGY nem fog utolérni a kísértés, a bűn, a fájdalom. Az óembertől való szabadulásnak nem a nyitánya, hanem a zárása, a célba érkezés (a feltámadás) a fájdalommentes. Amit tehát Ő a kereszten helyetted elhordozott, azt neked nem kell, s hidd el, sokan vannak, akik szívesen cserélnének veled harcáidban. Nem akarom kisebbiteni erőfeszítéseidet és küzdelmeid átélte fájdalmát, de nem mondhatod azt, hogy meghaladja erődet. Még ha úgy is érzed, a fájdalomad, félelmed, kísértésed, bűnöd terhe ugyanúgy ott van Krisztus vállán is. Nem egyedül, hanem VELE kell járnod az utad. És vele KELL járnod az utad.

Kinek szolgálunk?

Na, ez a legnagyobb kérdés. Kinek szolgálunk, kinek akarunk szolgálni. Mert ha döntöttél Krisztus mellett, akkor többet nem rémiszthet meg a tenger vihara, a tömeg nagysága, ha éppen ötezer embert kell is megvendégszolgálnod. Minden kifogásod (az óember megöklésével kapcsolatban, a bűn, a rabság letételében) csak arról tesz bizonyosságot, hogy vak vagy látni azt az utat, amin Isten vezetni akar. Vagy legalábbis nem akarod elfogadni (Krisztushoz hasonlóan alázatosan és engedelmesen), ami neked van kijelölve.

Kérdés az, hogy az Úrnak szolgálj, vagy pedig annak a bűnnek, amelyik visszafogja teljesítményedet, miközben arról próbálsz magad meggyőzni, hogy ennél többre nem is vagy képes.

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntelek Benneteket ebben az adventi időszakban.

Nem tudom, kinek miként teljesültek az ideai váradalmi, de talán nem járok messze az igazságtól, ha azt mondom, nem egészen. Persze sok mindent tudunk okolni a kudarcainkért, elszalasztott alkalmainkért, a pénzünk, esetleg az egészségünk elvesztéséért. Ennek ellenére remélem, azért sok szép terv is megvalósult az elmúlt évben. Mégis, ha számadást készítenénk, merre bil lenne a mérleg? Ugye, inkább a meg nem valósultak felé? Az a kérdés, hogy vajon miért?

Talán mert nem bízunk magunkban eléggé? Nem fektettünk bele elég energiát? Vagy a külső körülmények hátráltattak?

Nem.

Sokkal inkább azért, mert nem figyeltünk Jakab apostol szavaira, és nem építettük be az életünkbe az apostol szavait: „*Most tehát, akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendőt, kereskedünk és nyereséget szerzünk, azt sem tudjátok, mit hoz a holnap. Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.*” (Jakab 4, 13-15)

Ennek kellene lennie minden indulás és megérkezés alapjának. Akkor csak nyerni tudnánk, és a szaldó pozitív lenne. Nem csalódnánk terveinkben, álminkban, mert megértenénk, hogy csak az valósult meg, amit az Úr akart.

Próbáld ki, és így tedd mérlegre újra az elmúlt évet, és akkor meglátod mennyi csoda történt veled 2022-ben!

Mi itt a gyülekezetben már megkezdjük az év értékelé-

sét, aminek legnagyobb kegyelmi ajándéka templomunk teljes külső megújulása. Olyan csodát látunk most, amit legutóbb 1933 karácsonyán láthattak az angyalföldi reformátusok. Nemzedékek imádsága válhatott valóra. A kilencvenes években, megválasztásom után, milyen sokszor mondták az akkori idősebb testvérek az épület leromlott állapotán sóhajtozva: De jó lenne, ha megint szép lehetne ez a templom! Íme, látjátok, megadta az Úr! Régi - új tornya magasra emeli a betlehemi csillagot, Istenhez hívogatva ezen a karácsonyon is mindenkit, hogy közeledve meglássuk tiszta, fehér falait, amelyek Isten dicsőségét mutatják

Belépve pedig megélhetjük a közösséghez tartozás csodálatos érzését, amely összeköt Istennel, a jelenlevőkkel, és azokkal a régen volt testvérekkel, akik az első karácsonykor léphették át ennek a templomnak a kapuját. Együtt mondhatjuk biztonysággal: Igen, volt gazdasági világválság, II. világháború, kommunizmus, forradalom, rendszerváltás, de az angyalföldi templom ma is áll -Istennek hála, nem csak a falai- hanem vasárnapról vasárnapra megtölti azokat a gyülekezetet, aki itt otthon érzi magát. Miért? A válaszom egyszerű: mert Isten szereti az ő angyalföldi népét.

A kérdés igazából nem ez, hanem az, hogy látva ezt a nagy szeretet, Te, kedves Olvasóm, mit válaszolsz Neki? Eljössz-e közénk, és elhívod-e családot, ismerőseidet? Akarsz-e részese lenni ezen a karácsonyon Isten szeretetének?

Ő vár!

2022 adventjében

Szloboda József lelkipásztor

Sok szeretettel várunk mindenkit templomunkban, a Karácsonyi, Szilveszteri és Újévi istentiszteleti alkalmainkon

December 5-9. 18 óra – Adventi előkészítő alkalmak

December 18. 10 óra – Gyermekkarácsony

December 24. 15 óra – Istentisztelet

December 25. 8 óra – Istentisztelet, úrvacsora

December 25. 10 óra – Istentisztelet, úrvacsora

December 26. 10 óra – Istentisztelet, úrvacsora

December 31. 16 óra – Istentisztelet, úrvacsora

2023. Január 1. 10 óra – Istentisztelet

ZSENGELLÉR JÓZSEFNÉ

Emlékek régi karácsonyokról

Advent... Várakozás... Karácsonyt váró négy hét...

Advent első vasárnapján, levélpapírt, ceruzát kaptunk mi, gyerekek és egy feladatot: kívánság-levelet kellett írunk karácsonyra. A kicsi fiú még nem járt iskolába, ő rajzolt. Én már tudtam írni, de nem szerettem, mégis hozzáláttam. „Kedves Karácsonyi Angyalka! Kérlek, hozzál nekem egy babaágyat, benne párnát, paplant, meg lepedőt.

És persze egy babát is ha lehet. Ferkónak egy lovas katonát, amit le lehet a ló hátról venni, és egy gyalogost is. Gyurkának egy elemlámpát elemmel. Ő már nagyfiú, és nem akart írni. Meg Édesapának egy kesztyűt, mert mindig fázik a keze és Édesanyának hozzál egy harisnyát, de ne feketét! Fáradozásodat előre is köszöni, és sokszor csókol: Kati” A következő estéken lefekvés előtt kinyitottunk egy – egy ablakot az adventi nap táron és elénekeltük a karácsonyi énekeket, amiknek a címe az ablakokban volt: Ó, szép fenyő...Mennyből az angyal ...stb. Az esti ima és jóéjszakát puszi után rendszerint a karácsonyról álmodtunk. A hétköznapi szorgalmasan dolgoztunk: mi is készítettünk ajándékot. Kartonpapírból könyvjelzőt, gyufásdobozt beragasztottunk magunk rajzolta díszítéssel, cérnaorsóból festett gyertyatartót és még ki

tudja, mi mindent, hogy örömet szerezhessünk. Később, ahogy ügyesedtem horgoltam, kötöttem, hímeztem. Így megérezhettem az ajándékozás jó ízét.

Az advent vasárnapi gyermekistentiszteletek végétével próbáltuk a jelenetet az ünnepségre. Amikor szolgálólány voltam, és nekem kellett megmondani, hogy a kapu előtt áll és szállást kér Mária és József, szívből könyörögtem, nehogy elküldje a gazdám a „szent szülepárt”... Az ünnepségen, miután a betlehemi színdarabot eljátszottuk, a prédikációt meghallgattuk, meggyújtották a gyertyákat, és csillagszórókat. Énekeltünk. A nagylányok és nagyfiúk ruhás-

kosárban hozták a csomagokat. Fehér papírzacskóban, fenyőággal a nyakán, piros szalaggal rákötve az aranymondás. „Immánuel, Velünk az Isten!” (Máté 1,23.)

Benne néhány keksz, egy alma, pár szem dió és a néni által készített „szaloncukor” - ami akkor selyempapírba, majd sztaniolpapírba csomagolt kockacukor volt. Ma szegényesnek tűnhet, de nekünk abban az időben nagy ajándékot jelentett!

Boldogok voltunk, éreztük a néni, bácsik, nagyfiúk, nagylányok, az egész gyülekezet szeretetét! Mert a bibliaórák után ők együtt fenyegettek az almákat, a cukrok csomagolásához méretre vágták, nyírták a papírokat, tördelték a fenyőágot, szabták a szalagot, hogy jusson minden csomagra. Mindezt hálaadással tették, hogy ha keveset is, de tudnak ajándékozni a gyülekezet kicsinyeinek. Szenteste napján ebéd után az öcsémnek és nekem aludnunk kellett. Tudtuk, hogy csak így maradhatunk fent sokáig. Amikor felébresztett édesanyánk, ő már ünneplő ruhában volt, és bennünket is szépen felöltöztetett. Nagyon engedelmesen és csendben öltöztünk, mert már vártuk a csengőszót. Amikor végre megszólalt, rohantunk a szoba felé, amely az egész advent ideje alatt zárva volt előttünk.

Most kinyílt az ajtó, bent az asztalra állított kicsi fa, gyönyörű volt. Fényllett az égő gyertyáktól és szikrázó csillagszóróktól. És szólt a gramfon lemezről „Az Istennek szent angyala...” Majd Ravasz László püspök úr imája: „Urunk... Adj a háborgó világnak békességet..., betegeknek gyógyulást, halottaknak feltámadást, mindnyájunknak boldog karácsonyt! Ámen!”

A fa alatt pedig ott volt a babaágy babával, a lovas és gyalogos katona, az elemlámpa, nekünk, gyerekeknek - és a szüleink számára kért kesztyű és harisnya. Minden megérezett, amire nagyon vágytam és amit kértem!

Ravasz László

Karácsonyi Imádság

„Szent karácsony estén egynek érezzük magunkat közel és távol levő szeretteinkkel.

Azokkal, akiket Igéd és Szentlelked által szövetséges népedül kiválasztottál és egybegyűjtöttél. De egynek érezzük magunkat mindazokkal, akik e mai estén sóvárognak a Te világgosságod és békességed után. Ebben a közösségben áldunk, imádunk, hogy öröktől fogva szerettél minket. Hálát adunk az életért, gondviselésedért, mindenek felett azért az örök szeretetért, amellyel Te egyszülött Fiadat adtad éretünk, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Könyörgünk Hozzád szeretetért. Jobban szeressünk és ismerjünk Téged, hirdessük irgalmad csodáit, amiket éretünk, noha nyomorult bűnösökért, de véren váltott gyermekeidért tettél. Segíts, hogy jobban szeressük azokat, akiket ránk bízál, élettársunkat, gyermekeinket, testvéreinket, munkában, hitben, vérben, sorsban osztályos feleinket. Szeressük a Te képedet, az Embert!

Segíts, hogy hűségesen szolgáljuk, akiket szeretünk, és halálig engedelmeskedjünk az Úr Jézus Krisztusnak, aki szeretett minket és önmagát adta éretünk. Adj a háborgó világnak békességet, síróknak és szenvedőknek vigasztalást, bűnbánóknak bocsánatot, betegeknek gyógyulást, halottaknak feltámadást! Mindnyájunknak boldog karácsonyt most idelejt, és örökkévalót egykor odafent.”

Ámen

LATYÁK NOÉMI

Advent

Az ünnepek jelentősége

Egyre elterjedtebb nézet napjainkban, hogy az ünnepek a kapitalizmus találmányai, hogy az emberről „minél több bőrt” le tudjon húzni a kereskedő. Ezért sokan úgy döntenek, hogy nem tartják az ünnepeket, ezzel is ellenállva a kizsákmányolásnak. Azonban, az ünnepeknek ennél sokkal mélyebb tartalma van, ami túlmutat a materián.

A polgári időszámítás nagy szerepet tölt be az ember életében, emiatt fontos, hogy a szent idő fogalmát is értelmezzük: vannak szent idők és profán, vagyis hétköznapi idők. Szent időnek nevezzük az ünnepeket, amelyek az Úr számára vannak elkülönítve. Profán időnek pedig azt az időt nevezzük, amely egy szokásos idő, amelyben nem találhatóak vallásos események, ünnepek. A profán időt nevezhetnénk mai kifejezéssel szürke hétköznapiaknak is.

Az ünnepek pedig - Ravasz László megfogalmazása szerint - mint valami időbeli sákramentumok, az örökkévalóságot kötik le és oltják bele a valóságba. Természetes tehát, hogy az idők folyamán rengeteg hagyománnyal szövődtek át, melyek kiemelnek minket az idő sodrásából és útmu-

tatást adnak az ellen, hogy a keresztyénség központi igazságait félre ne tolják kevésbé jelentős mozzanatok. Éppen ezért minden felnőtt keresztyén ember természetes igénye az ünneplés.

Advent

Bár a naptári év január 1-én veszi kezdetét, az egyházi év az adventtel indul. Azt mindenki tudja, hogy a karácsony előtti 4 hetet nevezzük így, azonban annak eredete már kevésbé ismert. Mit is jelent az advent szó? Az Advent elnevezés a latin Adventus Domini kifejezésből származik, melynek jelentése: az Úr eljövetele. Az V. század végéről már létezik adat arról, hogy november 11-től egészen karácsonyig heti háromszor böjtöt tartottak. A négy hetes időtartam hosszú folyamat eredményeként alakult ki. Advent időszakát a bűnbánat és megtisztulás, valamint az örömteli várakozás jellemzi. Pilinszky János költő szavaival élve:

„Advent a várakozás megszentelése. Rokona annak a gyönyörű gondolatnak, hogy meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a mienk.”

Gyülekezetünk számos gyermek- és felnőtt alkalommal készül, hogy segítse a gyülekezeti közösségben történő elcsendesedést, bűnbánatot, megtisztulást és örömteli várakozást. Így készülünk együtt az Úr eljövételére!

VOJTKÓ ESZTER

KARÁCSONY EGY KISGYERMEKKEL

Már novemberben emlékeztetik a feledékenyebbeket, hogy most karácsony közeleg.

Mi is próbálunk takarítani, ajándékot vásárolni, hogy ne maradjon minden az utolsó pillanatra. Készülődünk a tökéletes ünnepre.

Ha visszagondolok fiatalabb koromra, nálunk mindig nagy volt a feszültség. Általában valami nem sikerült jól. Apu ideges lett, hogy már megint nem leszünk készen időben. Mi változott? Apu már nem stresszel minket ... Kaptunk egy kis keresztgyermeket (testvéremék kislánya). Ő a szemüvegre azt mondja, hogy szemüge. Vagy figyelmeztet, hogy: „Ne égesd meg a kezedet, mint tegnap!” (Mondja a múltkor helyett.) Aranyos az ő kis csetlő-botló fejlődése.

Hála Istennek, családunk most is összejön ünnepelni. Persze szeretnénk látni a kislány örömét. Nekünk szokatlanok az ajándékhegyek, mivel valahol, mi mindig szégyelltük, hogy olyan kevés ajándékot kapunk. Ezek a játékok, könyvek, viszont kedvesek voltak. Nem felejtettük el őket.

Anyukám figyelmeztetett minket, hogy ne vásároljunk haszontalan dolgokat. Erre kisöcsémrel vettünk egy partvist és egy cipőpasztát.

Sajnos nem egy embertől hallottam már, hogy nem szereti a karácsonyt. Persze aki egyedül „ünnepel”, ott érhető is. Azonban, hogy senki se élje át a karácsony utáni depressziót, ürességet, bizonytalanságot újra, másfelé kell a hangsúlyt helyezni.

„Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit!” (Zsolt. 37:4)

Így nem az lesz a fontos, hogy van-e kivel ünnepelnem. Nem fogunk elfelejteni a Bibliából felolvasni karácsony estéjén. Ha elbontjuk a karácsonyfát, akkor is ott marad a szívünkben Jézus, akiről szól ez az ünnep. Aki ott szeretne lenni velünk a hétköznapjainkban is. Neki nem közömbös a sorsod, a jövőd. Átformál olyanná, akivé a saját erőnkől sosem lehettünk volna.

Így ünnepeljünk a „Kisgyermekkel”! Hívjuk Őt az életünkbe!

MEZŐSINÉ RÓZSÁR ERIKA

Ajándékok

„Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért” (II. Korintus 9:15)

Ez év nyarán egyik Istentiszteletünkön az ajándékokról volt szó a prédikációban; arról, hogy nem tudjuk megszabni mi legyen, milyen legyen az, hiszen az ajándék- az ajándék, fogadjuk el, az ajándékozó szíve-joga, hogy mit ad. Ez elgondolkodtatott.

Ez év nyarán örömteli családi eseményben volt részünk, fiunk megnősült- ajándékként kaptuk őt és ifjú feleségét a Jó Istentől, egymást megértő, szeretetteljes harmóniájukat; együtt örült a négy szülő, a család, barátok.

Ám nászurunk, aki már 1 éve nagy beteg lett, sajnos három héttel az esküvő után örökre elment a mennyei házába, 56 évesen. Ajándék volt, hogy lánya esküvőjén még ott lehetett és a vele töltött 3 év, melyben megismerhettük szorgalmas, jószívű, segítőkész, emberséges lényét.

Fájó szívvel hívtam fel Erdélyben élő 81 éves édesanyját, hogy vigasztaljam, ám én kaptam tőle- ajándékként- békességes, szeretetli szavakat és a beszélgetés végén közösen mondott imádságot; azóta is tartó lelki-testvéri, barátságot.

Isten ad helyzeteket és embereket az életünkbe, akik ajándékok, jó hatással vannak ránk. Becsüljük meg, nagy kincsek. És ad olyanokat is melyek nem könnyűek, akár szomorúságot, csalódást okozhatnak, de el kell hordoznunk. Ezekhez segítséget is ad igéje, szeretete és Szent lelke által; kérjünk ehhez erőt.

„Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zöregessetek és megnyitattik néktek. Mert a ki kér, mind kap; és a ki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitattik.” (Máté 7:7)

Drága Jó Isten, köszönöm, hogy megismerhettem András és köszönöm a vele töltött 3 évet.

Köszönöm idős édesanyját Anna mamát, lelki társat, szeretnék kérni számára és a család számára további lelki erőt, vigasztalást, hitben való megerősödést.

És nagyon köszönöm mindenkori ajándékaidat, melyek közelebb visznek a teljesség felé és lelki üdvösségemet szolgálják!

Kedves Testvérek! Álljunk meg a mindennapok rohanásában, vegyük észre és becsüljük meg Isten ajándékait. Figyeljünk szereteteinkre, öleljük meg őket, kitárva szívünket Isten felé

és éljünk bölcsen tőle kapott ajándékaival – itt e ránk szobott földi időben.

Válaszok hittanosainktól

a **„Mit szoktál ajándékba adni a szüleidnek, s mit tervezel az idén?”** kérdésre.

Név nélküli válaszok érkeztek, a gyerekek tudták, hogy az újságba bekerül.

„Kézzel készített ajándékot, + sok-sok szeretetet, törődést és békét.”

„Ölelést, meg valami rajzot, ami remélhetően szép. Idén is ezt fogom csinálni.”

„Kézműves alkotás, vers. (Anyának saját készítésű ékszer). Most gyűrű gyémánttal + 4 fő mondat póló apának.”

„Saját kézzel készített ajándék – pl: képeslap. Ami örömet okoz nekik, amit szeretnek.”

„Ékszer, parfüm, ruha, táska. Az idén: kézzel készített ajándék, ékszer”

„Veszek neki valamit, amire tudom, hogy vágyik.” – idén is

„Valami kézzel készített dolgot” – idén is

„Eddig megvettem vagy csináltam, de most csak készíteni fogok.”

„Boldogságot. Idén könyvet.”

„Kézzel készített ajándékot. Idén: fogalmam sincs”

„Általában közösen gyerekek valamilyen kreatív tárgyat. Most valamilyen tárgyat (szobrot).”

„Egy levelet, amiben hálát adok, és mostanra is ezt tervezem.”

„Egy köszönömöt (ha jó ajándékot kapok)”

„Ajándéktárgyakat szoktam adni, amin kérések szerepelnek felém, és nekem teljesítenem kell. Ugyanilyen ajándéktárgyat tervezek az idén is adni.”

„Egy újabb nyereséget”

„Szeretetet. Apa csavarhúzó készlet, anya: olajsütő.”

„Szeretetet szoktam adni nekik. Szeretetet szeretnék adni nekik.”

BARTAL ZSUZSANNA

Adventi vásár és könyvajánló

Idén is tartunk adventi vásárt, ahol adventi koszorúk, kézzel készített ajándékok, keresztény ajándéktárgy valamint értékes tartalmú keresztény könyveket vásárolhatunk. A vásáron összegyűlt összeget idős gyülekezeti tagjaink, és a hittanos gyermekek megajándékozására fordítjuk. Ilyenkor inkább karácsonyi és szeretet témájú könyvek szerepelnek a kínálatban. Itt most a Harmat kiadó egy újdonságát emelném ki:

GARY CHAPMAN – 12 dolog, amit jó lett volna tudni, mielőtt tinédzser lett a gyerekm

A gyermekkorból a felnőttkorba való átmenet mindenki számára kihívást jelent. Az intenzív külső és belső változások hullámhegyeken és -völgyeken vezetnek keresztül. De ne essünk kétségbe, nem kell tehetetlennek éreznünk magunkat! Gary Chapman, az öt szeretetnyelv specialista saját tapasztalatból tudja, milyen érzés a tizenévesek hullámvasútján utazni. A szülő nehezen megszerzett bölcsességét a tanácsadó szakértelmével egyesíti, és közvetlen, személyes hangvétellő könyvében összefoglalja, hogyan érdemes támogatni a kamasz önállósodási törekvéseit az élet különböző területein az öltözködéstől kezdve az indulatkezelésen és a tanuláson át a spiritualitásig, hogy a természetes változások során eljusson a fellelős önállósághoz.

A vásáron megvásárolható/rendelhető még Simon András legújabb naptára is, melyen az idézeteket lenyűgöző vonalrajzai egészítik ki, valamint rengeteg más kiadvány lelkünk épülésére.

BARTAL ZSUZSANNA

Karácsony – egyedül – biztosan magányosan?

Valóban igaz, ami a Bibliában is benne van: **„Nem jó az embernek egyedül”**. Isten társas kapcsolatokra teremtett: elsősorban közösségre Vele.

Időközönként jó, de a legtöbben nem szeretünk egyedül lenni. Időközönként jó egyedül kicsit félrevonulni. De a legtöbb esetben keressük mások társaságát. Nyilván inkább azokat, akik mellett jól érezzük magunkat.

Van, aki özvegy, van, aki elvált, vagy elhagyták, csalódott ... ezer és ezer oka lehet annak, ha valaki pár nélkül tölti az ünnepeket. Van, aki úgymond berendezkedett erre, megszokta. Van, akinek fájdalmas, de egyelőre még tehetetlennek érzi magát arra, hogy megoldja, feloldja ezt a problémát. És van, aki érzi, sejti, nem marad egyedül. De most még abban az állapotban van.

Az egyedüllét nem feltétlen jár magányosság érzéssel – oh, hányan magányosak kapcsolatban, tömegben

Hogy ki mikor képes nyitni egy új kapcsolatra, az az egyénen is múlik, és benne van az idő tényezője is. Kívülről sokan tudják mondani: jaj, nem így kellene Miért ez a szó: kellene.

Nem csupán a halál, de egy válás, egy elhagyás, egy szakítás is veszteség. A lélek sebet kap, és gyászol. Nem, az tény: nem jó benne maradni a gyász állapotában. De van, amit nem lehet siettetni.

Van, aki olyan borzalomból lép ki, hogy számára sokszor inkább megnyugvás, hogy végre egyedül lehet karácsonykor

DR. LINDNER GYULA

Interjú Nagytiszteletű Szabó Ferenc Lelkész Úrral „A böjt nem a diéta ideje, hanem az Istenre figyelésé”

- Hogy sikerült a hétvége (2022.11.04-06.)? Úgy tudom, hogy Tegezzel (Koroknai-Tegez Ferenc nagytiszteletű úrral) túlélő táborban voltatok. Mesélnél erről az olvasóknak?

November első hétvégéjén rendezték az XCC 2022 őszi túráját, ezen vettünk részt. „Az XCC egy kitartást igénylő próbatétel férfiaknak, kint a vadonban. Egy kaland, ami egyaránt próbára teszi a testet, a lelket és az elmét. Egy szembesítés, amely komoly kérdéseket tesz fel, de komoly válaszokra is vezet. Ha azt érzed, itt az ideje átgondolni az életed: ki vagy, hova tartasz, miért küzdesz, és szeretnél visszakapcsolódni az életbe, amit élni érdemes, ez a kaland neked való.”
- 4mhu.com

- Izgalmasan hangzik, hogy hosszabb-rövidebb időre kiszakadunk megszokott életkörülményeink, a minket körülvevő technikai adottságok közül. Javasolnád a gyülekezeti tagoknak, hogy vegyenek részt efféle alkalmakon?

Igen. Az XCC hitet, embert és férfit próbáló esemény. Minden résztvevő a hátán cipeli a négy napra szükséges túlélőcsomagot; mindent, ami kell. Tarottam tőle, hogy fizikálisan nem állok készen ezt teljesíteni, hiszen ilyenben még nem volt részem. Ezért az elmúlt három hónapban a rendszeres sport mellett nagy hangsúlyt fektettem az állóképesség növelésére is. Úgy érzem a felkészülés jól sikerült, mégis nagy próbaként és végül sikerként is megéltem. Jó volt meglepni magam! – számomra ez azt jelenti, hogy elértem a határaitam és azon túl is tudtam jutni. Nem voltam egyedül. Fontosnak tartom, hogy a férfi életében időnként legyenek olyan erőpróbák, melyeket teljesítve győztesen és megújultan térhet haza.

- Manapság talán kevésbé hangsúlyozzuk az aszkézis, az önmehtagadás, a böjt jelentőségét református hitünkben. Krisztus követéséhez mennyiben van szükség ezekre?

A böjtnek helye van az életünkben. A Szentírás erre tanít bennünket, Jézus is példát ad számunkra. A böjt soha nem öncélú, nem önmagában álló; mindig valamiért történik. Jézus a szolgálatra való felkészülésében vonult ki a pusztába, hogy Istennel legyen. Megvonja magától az ételt, hogy

lélekben Atyjára figyeljen (ekkor érik a kísértések is!). A böjt nem a diéta ideje, hanem az Istenre figyelésé.

Jól megszokott, kényelmes az életünk. Karművitásnyira (rövid sétára) van tőlünk a megvásárolható ételek sokasága. Van fedél a fejünk felett. Van szükséges ruházatunk. Tudunk mozogni, közlekedni, elérjük a számunkra fontos helyeket és személyeket. Van közösségünk, gyülekezetünk, fűtött templomunk. Kényelmesen és jól vagyunk berendezkedve. A kényelmes környezetben kevés a kihívás, így kevés a fejlődés is. A böjt kimozdít bennünket a kényelmesből, így más környezetben más Isten-élmény is érhet bennünket. A böjt az elmélyülés lehetőségét kínálja nekünk.

- A böjt és az alkalmankénti kivonulás mellett azonban nyilvánvalóan kellene a közösségek a hit megéléséhez: milyen gyülekezethez tartoztál korábban és hol szolgáltál lelkészként?

2003-ban kezdtem gyülekezeti lelkészi szolgálatomat a Mátyás Református Egyházközségben, 16 évig voltam itt. Négy évig a Vértesszaljai Református Egyházmegye espereseként, két

évig pedig a Dunamelléki Református Egyházkerület püspök-helyetteseként szolgáltam.

- Az utóbbi másfél évben többször tartottál nálunk igehirdetést. Hogyan kerültél kapcsolatba az angyalföldi gyülekezettel?

A menedék és a megújulás helye számomra ez a közösség. 2019 januárjában elváltam. Ekkor nem tudtam folytatni a lelkészi szolgálatot sem. Ebben a nehéz időben Szloboda József esperes úr mellém állt és meghívott a gyülekezetbe. A közösség befogadott, új otthonra találtam. Számomra az angyalföldi gyülekezet a gyógyulás, a felépülés helye lett. Beültem az utolsó előtti padsorba, elmentem a templomudvar takarításra, figyeltem, töltkeztem, erősödtem. A COVID alatt kezdődő férfikör sokat adott számomra. Hosszú idő telt el, amikor újra készre tett Isten a szolgálatra. Hálás vagyok a gyülekezetért; remélem vissza tudok szolgálni valamennyit abból a sokból, amelyben itt részesültem és részesülök ma is. Hálás vagyok, hogy ebben a templomban köthettem házasságot 2021 júliusában. Hálás vagyok, hogy gyermekeinkkel ide járhatunk és részesei lehetünk a közösségnek

Advent Angyalföldön

**ADVENT
VASÁRNAP DÉLELŐTT:**

**NOVEMBER 27.
DECEMBER 4.
DECEMBER 11.**

MINDEN VASÁRNAP 10 ÓRÁTÓL

**GYERMEKISTENTISZTELET ADVENTI
KREATÍV KÉSZÜLŐDÉSSSEL EGYBEKÖTVE,
MELYRE AZ ISTENTISZTELET UTÁN
A SZÜLÖKET IS VÁRJUK SZERETETTEL**

**DECEMBER 5-9: MINDEN ESTE 18 ÓRA:
ADVENTI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK**

**DECEMBER 11.
VASÁRNAP 16 ÓRÁTÓL
FORRALT BOROZÁSSAL:
CSALÁDI DÉLUTÁN,
NŐI KÖR, FÉRFI KÖR,
KREATÍV GYÍKFA**

A gyermek istentiszteleteket is szeretnénk átítani az adventi készülődés hangulatával, így az alkalmak vége felé kézműves emlék- és ajándéktárgyak készítésére hívjuk a szülőket is a „felnőtt” istentisztelet után.

A karácsonyi gyermekműsor idén egy régi, nagy kedvenc: a hagyományos, népi betlehemes visszatérése lesz. Ahogy már megszoktuk: pár évente mindig előveszünk egy magyar reformátusságunkra is emlékeztető, nemzeti kultúránk gyökereiből táplálkozó megemlékezést Krisztus urunk születéséről. (Számomra mindig érdekes élmény látni, hogy az újra meg újra megújuló szereposztásban éppen ki játssza hajdani szerepem.)

Szeretettel várunk minden gyermeket és szülőt!

Álmos bácsi, Noémi néni, Kriszti néni és Krisztina néni